

30 juli 2009

[Monitor \(pdf\)](#)

[Fysisk ekonomi \(pdf\)](#)

Innehåll:

1. Ledare: Skingra ekonomins mysterium – Inför ett creditsystem!
 2. LaRouche varnar: USA på väg mot sammanbrott - Konkursförklara finanssystemet nu!
 3. USA:s banker har beviljats 24 000 miljarder!
 4. LaRouche: Dags för riks rätt mot Obama
 5. Obamas politik har redan börjat i Oregon
 6. Obama-rådgivare: Demenssjuka kan lika gärna dö
 7. EU:s Lissabondiktatur stoppad i Tyskland
 8. Webcast med LaRouche 1 augusti: Huset Windsors fall
- Fysisk ekonomi augusti 2009
9. Sätt igång Sveriges investeringar: Finanskrisen löser INTE sig själv!
 10. Marskolonisering häver ekonomiska krisen
 11. Månlandningen: Förnuftets kraft – det som gör oss till människor

Ledare:

**Skingra ekonomins mysterium -
Inför ett creditsystem!**

Medan svininfluensan A/H1N1 drar fram genom den ena nationen efter den andra över hela jordklotet, käbblar våra politiker om vem som skall betala vaccineringen, en ynkelig summa på tre miljarder kr! Europas och USA:s regeringar har satsat tiotusentals miljarder dollar i stöd till ett bankrutt finanssystem, pengar som används för att köpa upp bankernas och spekulanternas spelskulder, men när frågan kommer upp om livsviktiga satsningar på sjukvård eller infrastruktur kommer det snabba svaret: "Det finns inga pengar." USA:s president Barack Obama lanserar nu en "sjukvårdsreform" som kommer att neka gamla och kroniskt sjuka människor medicin och behandling. I princip betyder det dödsdomar - allt detta i namn av att spara pengar.

Vad vi alla borde vara bekymrade över är att samma passivitet som regeringarna visar inför den realekonomiska krisen också präglar förberedelserna, eller avsaknaden av förberedelser, för influensapandemin, som är en annan effekt av den ekonomiska sammanbrottskrisen. Regeringen Reinfeldt har samma illusioner som de övriga i-ländernas regeringar och tror att krisen kommer att vända i en överskådlig framtid. Hur? Det vet ingen! Ekonomi är ju ett mysterium. Det stämmer, om man är utbildad i ekonomi vid Stockholms universitet, Oxford eller Harvard. Men verkligheten lär oss något annat. Det som vi upplever idag, om man förstår sig på ekonomi och historia, som Lyndon LaRouche gör, är en systemisk sammanbrottskris (läs: hela systemet är bankrutt). Detta är en kris som ingen nu levande person har sett maken till.

Det närmaste man komma är den kris som drabbade världen på 1920-talet. Vi i Europa vet hur det slutade på den här sidan Atlanten, men i USA löste man krisen utan fascism. Avgörande var president Franklin D.

Roosevelts kunskap om det amerikanska ekonomiska systemet, som för honom var ett kreditsystem, inte ett monetaristiskt penningssystem. I ett penningssystem utgår man bara från "tillgängliga begränsade resurser" i form av de pengar man har till hands eller kan låna från banker. I ett kreditsystem utgår man från att samhället kan skapa de resurser som krävs, i form av krediter, för att göra det som behövs.

Enligt det brittiska imperiets penningssystem är det privata finansintressen som styr över "pengarna" och därmed bestämmer villkoren för samhällets livsavgörande frågor. I det hamiltonska amerikanska systemet (uppkallat efter USA:s första finansminister Alexander Hamilton) är det bara staten, med godkännande från den folkvalda kongressen, som kan skapa krediter, och styra över deras användning i form av pengar. Staten skapar krediter som öronmärks för nationella ekonomiska satsningar, speciellt på infrastrukturområdet. Dessa krediter kanaliseras sedan, genom ett reglerat banksystem, till de privata produktiva företag som deltar i de öronmärkta satsningarna för att bygga nationen. Därifrån söker de sig ut till alla delar av samhällsekonomin. Detta är det enda legitima sättet att skapa och använda pengar. Först kommer intentionen, hur vi samhällsmedborgare vill att vårt lands framtid ska gestaltas, sedan skapar vi resurserna för att förverkliga den intentionen.

Lördagen den 1 augusti kl 19 svensk tid kommer Lyndon LaRouche att förklara för den amerikanska nationen och världen hur ett sådant hamiltonskt kreditsystem fungerar och hur viktigt det är att omedelbart bli av med det brittiska imperiets penningssystem. Rubriken LaRouche har satt är: "Huset Windsors fall". Vi i Sverige måste lägga all kraft på att stöda detta för att anamma ett kreditsystem och bygga vår väg ur krisen i samarbete med andra nationer. (Se bilagan Fysisk ekonomi!)

LaRouche varnar: USA på väg mot sammanbrott

Med en faktisk arbetslöshet på ca 30 procent som får delstaternas inkomster att kollapsa står USA på tröskeln till ett socialt sammanbrott. Av de officiellt arbetslösa får endast en tredjedel ut någon form av ersättning, ofta med veckolånga förseningar. De brutala nedskärningarna driver fram ytterligare sociala katastrofer och delstaterna har ingen hjälp att vänta från Washington.

Ekonomen och statsmannen Lyndon LaRouche varnade den 22 juli för att sammanbrottet kommer att vara ett faktum senast några veckor efter 1 oktober, då USA:s budgetår går ut och siffrorna klarnar om vad som händer.

I ett uttalande den 27 juli riktat till Europa pekar LaRouche på, att Obama-administrationen fullständigt har misslyckats med att hantera den finansiella krisen och därmed själv är dömd att gå under. Hela Eurasiens framtid hänger nu på hur Europa reagerar på både det tyska förbundsdagsvalet den 27 september och USA:s nu oundvikliga sammanbrott någon gång mellan den 2 och 12 oktober.

- Om inte Obama-administrationen tas över av förnuftiga krafter inom administrationen och kongressen före augusti månads utgång, kommer den framrusande amerikanska krisen att explodera i början av oktober, faktiskt brisera som en bomb med en stubin som tänds ungefär samtidigt med det tyska valet 27 september - alternativet är att det sker tidigare.

- Någon gång i början eller mitten av september, senast, kommer alla illusioner om framtiden bland Europas ledande nationer att ha krossats. Om USA sjunker, sjunker hela världen, och i ruinerna från den smällen kommer världen att gå in i en ny mörk tid, som ingen nu existerande nation skulle överleva i nuvarande form. Detta är innebörden av de dödsrosslingar som hörs i närheten av det vandrande lik som går under namnet "Goldman Sucks".

Konkursförklara finanssystemet nu!

Europas hopp står till de åtgärder som Lyndon LaRouche utvecklade i ett uttalande den 28 juli. Han upprepade där sitt krav på en omedelbar konkursförklaring och omorganisation av hela det amerikanska Federal Reserve-systemet. Han sa:

- Vi måste dra tillbaka de 24 000 miljarder dollar stora räddningspaketen under de närmast följande veckorna, och dra systemet genom ett ordnat konkursförfarande, i enlighet med vår federala konstitution. Hela Federal Reserve-systemet måste ställas under tvångsförvaltning. Det finns ingen möjlighet att Fed kommer att kunna lösa in de bedrägliga räddningspaketen som ligger till grund för den alltjämt pågående cancerösa tillväxten av de nominella finansvärdena.

- Antingen skriver man ned de legitima bankernas åtaganden till nivåer i enlighet med Glass-Steagall-normen, med hjälp av ett ordnat konkursförfarande nu, eller så kommer USA som sådant inte att finnas kvar länge till. Utan ett sådant konkursförfarande, som jag föreskrev under perioden från den 25 juli 2007 fram till september det året, finns det just nu inget hopp om att USA eller någon av nationerna i Europa kommer att fortbestå i nuvarande form.

LaRouche förtydligade:

- Så gott som samtliga delstater är bankrutta. Snart kommer folk att ligga och dö på gatorna, om den av Obama förda politiken tillåts fortgå in i nästa månad. Vi måste dra hela Federal Reserve-systemet genom ett konkursförfarande, och gå tillbaka till Glass-Steagall-normen. Skydda affärsbankernas samhällsnödvändiga funktioner; låt spekulanterna göra konkurs. USA:s själva överlevnad, på kort sikt, står på spel. 30 procent av vår befolkning är utan arbete. I 38 delstater saknas pengar till arbetslöshetsförsäkring. Människor kommer att dö, de närmaste dagarna och veckorna, om vi inte får en dramatisk kursändring från Vita huset.

- President Obama håller på att bryta ihop, hans politik kollapsar - precis som hans så kallade sjukvårdsreform, som bara är en spegelbild av Hitlers eutanasiorder 1939. De styrande institutionerna måste hävda verkligheten, och ta kontroll över ett kollapsande presidentskap, om inte landet - och hela världen - snart ska kastas in i en ny mörk tid. Förutsättningarna för en sådan ny mörk tid finns redan. Därför måste vi agera nu, innan det händer.

LaRouche förklarade:

- Räddningspaketen för Wall Street och London var feltänkta redan från början. Om vi inte upphäver den politiken, och drar tillbaka räddningspaketen, nu meddetsamma, så kommer vi att bli ansvariga för USA:s undergång. Vi hade chansen att agera sommaren och hösten 2007, när jag lade fram min Homeowners and Bank Protection Act (HBPA), men man skred inte till handling då. Nu, 24 000 miljarder dollar senare, är hela systemet på väg att flyga i bitar, när årsstatistiken offentliggörs.

- Grundorsakerna till denna annalkande katastrof ligger mycket längre tillbaka i tiden. De är en följd av de kulturella och andra så kallade 1968-reformerna, som nu har fört oss hit. Än är det inte för sent att handla, men nu handlar det om dagar och veckor, inte månader. Om den nödvändiga kursändringen inte har kommit till stånd före Labor Day 2009 kommer helvetet att bryta löst. Så låt oss hoppas att de styrande institutionerna i det här landet tar sitt förnuft till fånga, och agerar på det enda sättet som kan rädda det här landet och världen från en katastrof. Att de drar hela Federal Reserve-systemet genom ett ordnat konkursförfarande. Att de skyddar de affärsbanksfunktioner som är livsnödvändiga för vår ekonomi. Att de drar i gång jättelika investeringar i jobbskapande högteknologisk infrastruktur: kärnkraft, höghastighetståg och magnetståg, dammprojekt. Att de återställer vår sjukvårdsinfrastruktur. Att de gör detta genom att skapa en nationalbank, och inför det av konstitutionen föreskrivna kreditsystemet, genom en lag antagen av USA:s kongress och undertecknad av USA:s president. Den amerikanska staten måste ge ut långfristiga krediter, mot en ränta på 1-2 procent, för dessa livsnödvändiga infrastrukturprojekt, som kommer att skapa tiotals

miljoner nya produktiva jobb.

- Allt detta låter sig göras, i enlighet med vår federala konstitution, om bara kongressen fattar beslutet och presidenten fattar pennan. När USA:s själva överlevnad står på spel finns ingen ursäkt för passivitet eller dröjsmål.

USA:s banker har beviljats 24 000 miljarder!

Den totala kostnaden för de räddningspaket som den amerikanska staten ställt till bankernas förfogande sedan 2007 kan komma att uppgå till 23 700 miljarder dollar. Det tillkännagav den institution som reviderar utbetalningen av de 700 miljarder dollar som utgör det officiella bankpaketet, det s.k. TARP-programmet. Kontrollinstitutionen bär namnet SIGTARP (Special Inspector General for the Troubled Asset Relief Program) och har sammanställt alla bankstödsprogram man kunnat spåra och kommit fram till denna siffra som är mer i linje med de uträkningar som gjorts av Executive Intelligence Review. I denna siffra ingår inte bara de 700 officiella TARP-miljarderna utan även en myriad av pågående federala kreditutbetalningar och återköpsavtal plus, vilket inte är helt otänkbart, en budget över ett "worst case"-scenario.

Den bild som SIGTARP:s ordförande Neil Barofsky målade upp inför det berörda kongressutskottet fick många att tänka på den föregående Bush-administrationen. Han beskrev ett finansdepartement som har undanhållit uppgifter och i övrigt "underlåtit att införa de riktlinjer som är avsedda att förbättra insyn". Finansdepartementets mörkläggnings och förhållningar innebär att Barofskys rapport inte har med exakt hur mycket som bankerna faktiskt har utbetalat utan bara vad de har mottagit, eftersom SIGTARP har tvingats att lita till de svar som de ärliga bankerna har gett till SIGTARP:s granskare.

Samtidigt har Barofsky satt i gång 35 civilrätts- och brottmålsutredningar i samband med räddningspaketen, som bland annat gäller misstänkt bokföringsfiffel, fiffel med säkerheter, insiderbrott, vanskötsel av lån, lånefiffel, myndighetskorruption, urkundsförfalskning och skattebrott.

Obama-administrationen försöker avdramatisera denna enorma summa till Wall Street, som sticker i ögonen eftersom man säger sig sakna pengar för att mildra delstaternas sociala katastrofer, och dessutom försöker spara ytterligare kostnader genom sin fascistoida s.k. "sjukvårdsreform". Finansdepartementets presstalesman Andrew Williams uttalade sig till Bloomberg News: "Dessa uppskattade potentiella åtaganden ger oss inte den ram som behövs för att utvärdera den möjliga kostnaden för olika paket. Denna uppskattning inkluderar räddningspaketen i deras maximala, rent hypotetiska, storlek och det är inte troligt att alla paketen skulle betala ut alla pengar samtidigt." En dementi som bara gör saken värre, eftersom han erkände att även om finansmarknaden inte fått allt utbetalt, så har staten ställt denna summa till förfogande.

LaRouche: Dags för riks rätt mot Obama

President Barack Obama höll den 22 juli en nationellt TV-utsänd presskonferens där han vid fem olika tillfällen krävde att hans "sjukvårdsreform" skulle innebära att en oberoende kommitté tillsätts med makt att besluta över liv och död, d.v.s. medge eller avslå medicinsk behandling.

Översatt till klarspråk innebär detta att en grupp "objektiva medicinska experter" ska verka för att dra in på sjukvården för vissa delar av befolkningen (långtidssjuka, äldre och andra, som i nuläget inte har en chans att bli friska igen). Detta är exakt samma princip som T4-programmet, som infördes av Adolf Hitler 1939 för att selektivt neka vissa patienter sjukvård, vilket nazistregimen dömdes för i Nürnberggrättegångarna.

Hitlers T4-program var benämningen på de avrättningar som utfördes mellan 1939 och 1941 på mentalt sjuka, handikappade och andra människor som inte ansågs "livsdugliga". Byråkraterna satt på adress Tiergarten 4 (T4) och lät hämta patienter från olika vårdhem på basis av frågeformulär om patienternas

tillstånd. Avrättningarna genomfördes sedan i smyg på olika så kallade "eutanasiinstitut", med avrättningsmetoder som senare kom att införas i förintelselägren.

Omedelbart efter att ha hört Obama på presskonferensen vid fem olika tillfällen tala sig varm för en sådan "oberoende kommitté", förklarade Lyndon LaRouche:

- President Obama kan nu ställas inför riks rätt, eftersom han har föreslagit en lagstiftning som i själva verket är exakt det som Hitler-regimen dömdes för i rättegångarna efter kriget. Detta är ett brott, som är åtalbart i ett riks rättsförfarande; att föreslå något sådant i denna tid är åtalbart i ett riks rättsförfarande. Nu har tiden kommit när USA:s president förtjänar ett riks rättsåtal. Med detta uttalande förtjänar presidenten det.

Dagen därpå i en intervju i Washington Post fortsatte Obama tala om sin avsikt att tillsätta nazidoktorer. Obama tog mycket medvetet upp frågan i början på intervjun, om hur man kunde tvinga sjukvårdens leverantörer (sjukhus, läkare, laboratorier och andra vårdgivare) att minska sina kostnader. Presidenten verkligen framhävde sitt förslag, som han kallade "MedPAC på steroider". MedPAC, Medicare Payment Advisory Commission (ung. Rådgivningskommittén för utbetalningar från den statliga sjukvårdsförsäkringen), tillsattes under den förra presidenten Bush med uppgift att utfärda rekommendationer för hur staten kunde minska sina utbetalningar för vård av patienter över 65 år som omfattas av den statliga sjukvårdsförsäkringen Medicare.

I lagförslaget veckan innan hade Vita huset föreslagit att detta MedPAC skall ges vidsträckt diktatoriska befogenheter efter förebild från Storbritanniens NICE-institut, vilket startades av premiärminister Tony Blair 1999. NICE (Nationella institutet för hälsa och klinisk excellens) går tillbaka på den brittiska politik som understödde Hitlers T4-politik 1939 och har på bara tio år så underminerat den brittiska sjukvården att dödligheten ökat för miljoner brittiska invånare.

Det har blivit en huvudsak för president Obama att på sina kampanjmöten runt om i landet försvara sitt fascistiska T4-program. Det är uppenbarligen inte förhandlingsbart eftersom hela hans "sjukvårdsreform" bygger på att få ner kostnaderna, vilket gör det till ett Nürnbergbrott och ett brott mot den amerikanska konstitutionens klausul om att främja allmän välfärd.

LaRouche betonar att Obama med sin kampanj för denna oberoende T4-kommitté gör sig sårbar och att det utgör grunden för att kunna mobilisera de krafter som kan stoppa detta. Det måste stoppas nu, eftersom det skulle kunna bli en strategiskt förödande tvångslag. Det skulle kunna bli det första steget mot de diktatorlagar som Obamas Wall Street-kontrollörer desperat vill få på plats så snart som möjligt inför den sociala krisen. Om de lyckas är det slut med konstitutionen och därmed med den amerikanska republiken. Det skulle bli motsvarigheten till Riksdagshusbranden 1933 i Berlin, som banade väg för Hitlerdiktaturen.

LaRouche rörelsen i USA mobiliserar nu för att knäcka Obamas sjukvårdsreform omedelbart och få igång en riks rättsprocess mot president Obama.

Obamas politik har redan börjat i Oregon

1994 införde delstaten Oregon under ledning av den blivande guvernören dr John Kitzhaber lagen om läkarassisterade självmord, med stöd från den internationella eutanasilobbyn. En folkomröstning godkände lagen i november 1994.

Rättsliga komplikationer och stämningar försenade tillämpningen fram till 1997 då USA:s Högsta domstol tillät delstaterna att göra som de ville. Vid denna tid började de läkarassisterade morden, visar statistiken.

Antalet fall kan egentligen inte verifieras då lagen i Oregon faktiskt tillåter att denna praxis pågår i hemlighet. Dessutom tillåts de läkare som erbjuder de dödliga doserna, enligt obekräftade källor, att förfälska dödsattester, som visar att den avlidne dog en "naturlig död". Detta är exakt samma praxis som Hitlers nazidoktorer tillämpade.

Dessa Hitler-sjukvårdens två element visade sig ha förenats år 2008, när en viss Barbara Wagner ansökte om tillstånd för ett speciellt läkemedel mot cancer för att förhindra återfall i sjukdomen. En representant för "planen" skrev till henne, att de inte tänkte stå för läkemedlet men var beredda att stå för kostnaden för "palliative or comfort care", vilket inkluderar "läkares assistans att få dö".

Obama-rådgivare: Demenssjuka kan lika gärna dö

Ezekiel Emanuel, rådgivare i sjukvårdsfrågor till president Barack Obamas budgetkontor och bror till stabschefen i Vita huset, tycker att det är "självlart" att personer med Alzheimers och andra demenssjukdomar (som drabbar uppskattningsvis var tredje person som blir äldre än 65 år) ska nekats sjukvård, eftersom de är "oåterkalleligt förhindrade att vara eller bli delaktiga medborgare". I en uppsats i november-decembernumret 1996 av Hastings Center Report skriven av Emanuel, Norman Daniels och Bruce Jennings heter det:

"Denna samhällsrepublikanska eller rådplägningsdemokratiska uppfattning om det goda skänker insikter beträffande både metod och innehåll för utvecklingen av en rättvis tilldelning av sjukvårdsresurser. På metodplanet antyder den behovet av offentliga forum för rådplägning om vilka sjukvårdstjänster som bör anses grundläggande och bör garanteras av samhället. På innehållsplanet innebär den att tjänster som befördrar statsbildningens fortbestånd - de som säkerställer friska kommande generationer, säkerställer utvecklingen av praktiska förståndsförmåigheter och säkerställer medborgarnas fulla och aktiva delaktighet i offentlig rådplägning - är grundläggande och därmed skall garanteras av samhället. Omvänt gäller att tjänster som ges till individer som är oåterkalleligt förhindrade att vara eller bli delaktiga medborgare inte är grundläggande och inte skall garanteras. Ett självklart exempel är att inte garantera sjukvård till patienter med demenssjukdom."

EU:s Lissabondiktatur stoppad i Tyskland

Den tyska författningsdomstolen satte ned foten mot EU:s planerade Lissabondiktatur. Sedan några professorer, i egenskap av enskilda medborgare, överklagat den tyska regeringens och förbundsdagens anslutning till EU:s Lissabonfördrag kom domen i slutet på juni. Det blev en rungande örfil åt majoriteten i förbundsdagen som så lättvindigt brutit mot den tyska grundlagen. Förbundsdagen får inte överlåta sina grundlagsenliga befogenheter till Bryssel och speciellt inte rätten att ingå ytterligare avtal. Domstolen slog fast att den tyska grundlagen måste vara grunden för varje tolkning av hur Lissabonfördraget skall tillämpas i Tyskland. Författningsdomstolen vägrade dessutom att lämna ifrån sig sin egen rätt att överpröva EU-organens göranden och låtanden. Därmed reduceras EU till att vara en union mellan självständiga stater och blockeras från att bli en federation.

Den tyska författningsdomstolen har därmed försvarat alla EU-länders rätt att försvara sina folk mot den ekonomiska krisen. Det är nu möjligt att bli av med den alltmer självstryppande stabilitetspakten, som alltsedan Maastrichtfördraget har förbjudit den enda åtgärden som kan sätta fart på alla EU-ländernas ekonomier, ett investeringsprogram med Franklin D. Roosevelts framgångsrika New Deal mot 1930-talsdepressionen som modell.

Beslutet gäller nu Tyskland, men länder med så svaga konstitutioner som Sverige, som saknar

författningsdomstol, kan hänvisa till den tyska domstolen. Det svenska folkstyret genom regering och riksdag kan, med stöd av det tyska exemplet, hävda att den svenska grundlagens välfärdsklausul är överordnad EU:s stabilitetspakt. Nödvändigheten att få igång investeringar i Sverige för att försvara välfärden kan hävdas vara överordnad EU:s budgetregler, som dessutom knappast något EU-land följer. Samma sak gäller andra grundlagsregler gällande frågan om Sverige skall gå i krig, införa dödsstraff eller upphäva olika mänskliga rättigheter och annat som finns i Lissabonfördraget.

Den tyska författningsdomstolens utslag är ett bra exempel på hur hela Eurasiens väg i dagens sammanbrottskris avgörs i det tyska förbundsdagsvalet den 27 september. Om det inte hade varit för Helga Zepp-LaRouches snabba mobilisering mot Lissabonmonstret under våren 2008, överklagandena till författningsdomstolen och den ännu ovissa utgången av utvecklingen i Irland, Polen och Tjeckien skulle vi nu vara på väg in i en Bryssel-styrd oligarkisk diktatur - inbegripet militära insatser, som vi inte längre skulle ha något inflytande över!

Om väljarna lär sig något av den här historien så kommer de inte att ge förnyat mandat till en enda förbundsdagsledamot som så lättsinnigt överlätit sina maktbefogenheter till Bryssel. EAP systerparti i Tyskland under ledning av Helga Zepp-LaRouche, Medborgarrättsrörelsen Solidaritet - BüSo, ställer upp i valet för att se till att något sådant aldrig kommer att släppas igenom. Se vidare i Helga Zepp-LaRouches artikel: "Så ivriga att lyda: Förbundsdagen bryter mot grundlagen!" och kampanjen "EU:s framtid: Imperium eller renässans?" på www.larouche.se och www.bueso.de

Webcast med LaRouche 1 augusti: Huset Windsors fall

I sin kommande uppsats "The Science of Physical Economy" tar Lyndon LaRouche upp de frågor han kommer att beröra i sin webcast den 1 augusti. Ett utdrag:

"Världen balanserar nu på randen till en lång mörk tid av bottenlös förtvivlan. Bara om de penningssystem som har styrt världen sedan president Franklin D. Roosevelts död skrotas omgående och grundligt finns det en chans för mänskligheten att undgå en ny mörk tid som rätt snabbt skulle minska världsbefolkningen från nuvarande cirka 6,7 miljarder individer till någonstans i närheten av de eftersträvade högst två miljarder som är målet för sådana folkmordsförespråkare som den framlidne Bertrand Russell, prins Philips rent ondskefulla Världsnaturfond och den nu avsmnade prins Bernhard.

Även om pengar allt framgent kommer att behövas som bytesmedel inom de samhällsekonomiska processernas mikrokosmos, måste varje meningsfull definition av pengar överge de gamla, systematiskt felslagna definitionerna som har lärts ut på skolor och universitet, och som ligger till grund för de nu gängse räkenskapsmetoderna; en ny form av en anti-brittiskimperialistisk världsekonomi måste införas snabbt och genomgripande, mellan fullkomligt suveräna nationalstater som samarbetar med varandra. Denna tvingande nödvändiga förändring kommer att äga rum på det slagfält som förut upptogs av de forna penningssystemens hopplöst misslyckade nu rådande nationalstater.

Denna tvingande nödvändiga förändring kan dock troligen bara ske om en inre krets av professionell ekonomisk kompetens bildas nu, med medverkan av framstående personer från flera av de tunga nationerna.

Det preliminära första steget i den utbildning som behövs för detta ändamål, är att presentera en uppdaterad

framställning av den 'kollapsfunktion' som jag gick ut med första gången 1996, när jag tillkännagav min kandidatur för det demokratiska partiets nominering av presidentkandidat det året. Uppdateringen av denna 'kollapsfunktion' kommer att presenteras vid två offentliga tillfällen, det första strax före min internationella webcast den 1 augusti 2009, och det andra under denna webcast. Innebörden av denna uppdatering, som kommer att ha presenterats offentligt före dessa händelser, torde framgå av det som står skrivet här.

Den avgörande förändringen kan förefalla minimal för somliga. Jag föreslår helt enkelt att det nu rådande globala penningssystemet ska bytas ut, som när man vänder på en femöring, mot en allians med fasta växelkurser mellan en samling av det som ska vara inbördes fullkomligt suveräna nationalstatsrepubliker. Detta skall ske med hjälp av elementära metoder för omorganisation i samband med konkursförfaranden ..."

LaRouches webcast direktsänds på www.larouchepac.com med början kl. 19.00 svensk tid.

Fysisk ekonomi augusti 2009

Sätt igång Sveriges investeringar: Finanskrisen löser INTE sig själv!

De utomjordingar du väntar på för att lösa krisen kommer inte. Vad vi har är en verklighet som kännetecknas av global finanskris, växande massarbetslöshet, sammanbrott av infrastrukturen och samhällsviktiga tjänster, som sjukvård, mitt i spridningen av en ny influensapandemi. Du, din familj och ditt samhälle kommer nu att drabbas av en eller flera av dessa effekter av krisen. Vi alla måste ta ansvar för att hantera denna verklighet, såväl politiker som vanliga medborgare.

Erkänn att du hade illusionen att krisen skulle gå över av sig själv och att de stora partierna skulle kunna hanka Sverige genom krisen som vanligt. Du trodde att EAP var för litet och att du inte behövde besvara dig med att som EAP gå emot etablissemang. Men EAP har, med LaRouches hjälp, under många år presenterat och debatterat en lösning för denna kris, en kris som gick att förutse för länge sedan. Nu är det du som måste ta konsekvensen av den katastrofala ekonomiska politiken de senaste 30 åren. EAP har gjort sin del. Nu måste du göra din del. Du måste börja använda den enda lösningen som fungerar, LaRouches krislösning.

LaRouche sa den 25 juli 2007, att ingenting kunde rädda det nuvarande finansiella systemet. Han föreslog att USA:s regering och andra regeringar skulle följa en rad enkla men drastiska åtgärder för att skydda sina befolkningar och reala ekonomier: 1. Konkurransnering av hela bank- och finanssystemet under ordnade former. 2. Att nationer, till att börja med de stora USA, Kina, Ryssland och Indien, skapar kredit för handel och reala investeringar mellan varandra i ett Nytt Bretton Woods-avtal till försvarbara fasta växelkurser. Stater behöver inte finansieras av banker, eftersom staterna kan skapa krediterna åt finanssystemet. Med ett sådant amerikanskt, hamiltonskt kreditsystem (uppkallat efter USA:s första finansminister Alexander Hamilton) kan medborgare genom sina regeringar och parlament återta den yttersta kontrollen över marknadsekonomin.

Men krisen har tvärtom fortsatt att förvärras, eftersom LaRouches åtgärder inte vidtogs då. Regeringarna har i stället skuldsatt sina länder för att försöka rädda bankernas vandrande lik. Nu hotas hela mänskligheten! Försörjningen för hundratals miljoner människor försvinner, hela länder drivs in i kaos, antalet hungrande

överstiger en miljard och influensapandemin hotar att muteras till allt värre former bland alla försvagade människor. Men Sveriges regering, riksdag och medier går och väntar på ett internationellt ekonomiskt uppsving och diskuterar hur nästa kris skall undvikas. Hur den nu pågående krisen skall vändas diskuterar man inte, det har man överlåtit åt utomjordingarna.

Varje nation består av människor, medborgare, som har rätten att bestämma över sitt eget öde och sätta sitt folk i fullt arbete. Sverige som nation har resurser att sätta emot krisen. Staten kan med investeringar dra igång hjulen på stillastående maskiner runt om i landet så mycket att skattekraften ökar och alla regioner och kommuner åter får ekonomin att gå ihop.

Statens budget är begränsad, som finansministern ständigt påminner om, men regeringens passivitet gör att den blir ännu mer begränsad allteftersom krisen underminerar skatteunderlagen. Att som oppositionen tala om investeringar inom ramarna för denna budget ger inte mycket, eftersom man då tar från andra delar av budgeten. Efter mer än 30 år av för lite investeringar är behoven enorma. Det handlar om höghastighetståg, lokaltransporter med spårtaxi, motorvägsstandard på vägnätet mellan Nordens huvudstäder, järnvägstunnelar till Danmark och Finland, elkraft för full produktion, gasledning och järnvägar för att utveckla Nordkalottens råvarutillgångar, bostäder till unga och en snabb upprustning av sjukvården mot den nya influensapandemin. Sverige behöver komma tillbaka till de 30-procentiga investeringsnivåer som rådde före 1970-talets oljekriser, d.v.s. med dagens BNP på 3 100 miljarder per år nästan 1 000 miljarder kr i totala statliga och privata investeringar per år.

För att uppnå sådana belopp måste staten gå vid sidan av den nuvarande statsbudgeten och upprätta en särskild investeringsbudget, en s.k. kapitalbudget, vilket var vad hela västvärlden gjorde för att klara återuppbyggnaden efter andra världskriget och i kampen mot tuberkulosen.

Med den passiva inställning man nu har till krisen tvingas regering och kommuner skära ned investeringarna, sjukvården och omsorgen. Regering, riksdag, förvaltningar och medier engagerar sig i stället i påhittade klimatproblem och sidofrågor, som bara ytterligare belastar den kollapsande produktionen. Bankerna tillåts fortsätta blockera hela kreditsystemet. Landet läggs öde.

Staten kan gå förbi de sönderspekulerade bankerna. Staten kan använda sin kreditutgivning för statliga investeringar. Staten kan starta nya banker, som ägnar sig åt det som banker skall sköta: betalningar och kreditgivning till företag och hushåll. Denna legitima verksamhet i de gamla bankerna kan återöppnas, som nya bra banker, omedelbart vid konkurser och rekonstruktioner av bankerna. Staten ställer upp med insättargarantin. Bankerna har i krisen inga pengar till investeringar. Eftersom det är staten som står för kreditgivningen för investeringar kan räntan hållas på 1,5-2 procent, vilket gör långsiktiga projekt möjliga.

Så fort staten slutar hålla bankerna under armarna och i stället börjar satsa på reala investeringar, kommer bankerna att gå i konkurs. Detta skall välkomnas, eftersom konkursförfaranden är det enda sättet att minska de abnorma värdepappersmängderna i finanssystemet utan att skattebetalarna tar på sig förlusterna och skuldsätter sig för generationer framåt. Men det räcker inte med massiva nedskrivningar av pappersvärden genom konkurser för att få bort luften i bubblorna och stabilisera finanssystem och valuta. Det krävs också en ökning av reala värden och fysiska tillgångar. Det innebär att investeringarna är själva nyckeln till ett stabilare finanssystem.

Det är inte statens pengar som skapar reala värden. Det är kommuner och regioner, som ger staten möjligheten att lösa krisen, genom sina projekt för ny infrastruktur och ny produktion. Värdet i statens krediter ligger inte i pengarna, utan i den framtida reala produktion eller anläggning som skapas ur ingenting med kreativt arbete. Det är idéer som höjer produktivitet, sänker kostnader och ökar real produktion och därmed stabiliserar skattesystemet, finanssystemet, valutan och välfärden. Med statliga krediter, i praktiken statliga tillstånd, kan kommuner, regioner och statliga förvaltningar börja lösa krisen och bygga den

infrastruktur som behövs, vare sig det gäller lokaltrafik eller sjukhuskapacitet mot pandemin.

Ett statligt investeringsprogram innebär en satsning på Sveriges inre marknad. Eftersom Sverige är exportberoende måste även investeringar komma igång utomlands. Sverige kan driva på detta med bytesavtal, ramavtal, med grannländer och andra länder för projektsamverkan och import i utbyte. Långsiktiga samarbetsprojekt kräver fasta villkor över tiotals år, såsom fasta växelkurser och låga räntenivåer. Därför måste Sverige stödja LaRouches förslag (se Monitor).

Det nuvarande monetaristiska, globaliserade finanssystemet innebär en utomstatlig, odemokratisk kontroll av världsekonomin, som utgör en imperiepolitik dominerad av Londons finanscentrum och dess allierade i världens andra finanscentra. Dessa finansregler och sedvänjor blockerar människor från att överleva och utvecklas. Att hänvisa till utomjordingar eller självreglerande marknadskrafter är att böja sig för det brittiska imperiet och dess allierade. I stället för att vara passiv kan vi vara människor och medborgare och med investeringar sätta folk och verkstäder i fullt arbete för att börja lösa krisen.

Marskolonisering häver ekonomiska krisen

Astronauten på Apollo 11 Buzz Aldrin, som var den andra människan att beträda månen, sa i en optimistisk intervju i brittiska Daily Telegraph den 3 juli:

- Med tanke på krisen i världsekonomin skulle utforskningen av rymden kunna erbjuda unga generationer mycket välbehövliga målsättningar, och jag tycker att vi behöver titta mycket längre in i framtiden för att inspirera våra ungdomar med den storslagenheten.

Aldrin fortsatte:

- Amerika hjälpte till föra världen till månen för 40 år sedan, och Amerika kan säkert hjälpa till att föra världen i riktning mot Mars.

Att upprätta en bosättning på den röda planeten vore ett "underbart mål för mänskligheten", tillade han.

I sin uppsats "Economy for Scientists: Economic Science in short", daterad 29 maj i år, har Lyndon LaRouche skrivit ett helt kapitel om koloniseringen av Mars med rubriken "Next stop Mars". LaRouche har också nyligen givit sin ungdomsrörelse i uppdrag att studera hur Marsytan kan omformas i den ryske vetenskapsmannens Vernadskijs anda och även undersöka vilka interplanetära rutter som kan användas till Mars. Det skulle lyfta människorna från deras vana att bara söka kunskap genom sinnesintryck, sa LaRouche i uttalande den 25 juli. Idén att kolonisera Mars med en 40-årsplan togs upp redan 1988 av Lyndon LaRouche i ett TV-sänt tal till den amerikanska nationen med titeln "Kvinnan på Mars" och har bedrivits som en fortgående kampanj av LaRoucherörelsen sedan dess. Kampanjen har fått stort stöd bland ungdomar och har fått många att följa LaRouches uppmaning att gå till astronomins grunder genom att studera Kepler. Det studiematerial som LaRoucheungdomarna tagit fram med utgångspunkt från Keplers undersökningar av planetbanorna i solsystemet, har använts av ungdomar på alla kontinenter.

Den ekonomiska stimulans-effekten av det amerikanska månprogrammet beräknades efter bara några år ge 16 dollar i intäkter för varje satsad dollar i programmet, genom försäljningen av alla nya civila produkter som togs fram, datateknologi, satellitöverföringar, digitalklockor etc, som ett resultat av rymdprogrammets teknologiska genombrott. Lösandet av de fysiska problemen i månprogrammet utlöste den kreativitet som är själva kärnan i och målet för den ekonomiska politiken. Ett Marskoloniseringsprogram kräver till exempel bemästrandet av fusionskraften för att åka direkt på Mars och inte i en flera månader lång bana runt solen. Fusionskraften skulle ge mänskligheten en billig och nästan obegränsad energikälla. Trots stora kostnader är därför ett återhämtningsprogram med sikte på att kolonisera Mars just den typ av framtidsvision som krävs

för att mänskligheten omedelbart skall börja mobilisera den nya teknologi som behövs för att snabbare lyfta sig ur krisen.

Månlandningen: Förnuftets kraft - det som gör oss till människor

För 40 år sedan, den 20 juli 1969, satte de första människorna sin fot på en annan himlakropp. Månlandningen med Apollo 11 var inte bara en framgång för astronauterna, eller för presidentens politiska ledarskap, eller för de 40 000 människorna som arbetade för att skicka dem dit. Den var en framgång för hela människosläktet.

Hösten 1957, innan Sovjetunionen lyckades sända upp sin Sputnik, som var den första jordsatelliten, utvecklade rymdvisionären Krafft Erhiche sina tre fundamentala rymdfartslagar. Han tvivlade aldrig på att tekniken för att utforska rymden skulle utvecklas, men det som han verkligen var mån om, var att det skulle ske utifrån den högsta filosofiska ståndpunkten.

I sin förklaring till behovet av en rymdfartsfilosofi skrev Krafft Erhiche:

"Tanken att färdas till andra himlakroppar speglar i högsta grad den mänskliga tankens oberoende och rörlighet. Den skänker värdighet åt människans tekniska och vetenskapliga strävanden. Den handlar framför allt om filosofin för hennes egen blotta existens.

Första lagen: Ingen och ingenting som lyder under detta universums naturlagar begränsar människan förutom människan själv.

Andra lagen: Inte bara Jorden, utan hela solsystemet, och så mycket av universum som hon kan nå till med hjälp av naturlagarna, är människans rättmätiga verksamhetsfält.

Tredje lagen: Genom att sträcka sig ut i universum uppfyller människan sin bestämmelse som en levande varelse, begåvad med förmågan till förnuft och visheten i den morallag som bor inom henne."

Idag kommer dessa fundamentala principer till uttryck i Lyndon LaRouches arbete. Inget projekt kommer att uttrycka Apolloprojektets anda förrän dessa principer får styra besluten om utforskningen av rymden, och varje aspekt av människans strävan.